

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 3168
Ημερομ. Κατάθεσης: 31/8/2022



Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, <http://www.kke.gr>
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς το Προεδρείο της Βουλής

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

Θέμα: Επικίνδυνη κατάσταση για τα παιδιά και τους εργαζόμενους στην προστασία παιδιού, στο “Μητέρα”, στις Παιδοπόλεις και στο Αναρρωτήριο Πεντέλης του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Αττικής.

Οι βουλευτές Κανέλλη Λιάνα, Γκιόκας Γιάννης, Κασιώτης Χρήστος, Μανωλάκου Διαμάντω και Παφίλης Θανάσης

Κατέθεσαν **ΑΝΑΦΟΡΑ** το δελτίο τύπου του Σωματίου Εργαζομένων στο Π.Π.Π. “ Η ΜΗΤΕΡΑ & ΠΑΙΔΟΠΟΛΕΙΣ”, στο οποίο καταγγέλλει την επικίνδυνη κατάσταση για τα παιδιά και τους εργαζόμενους στην προστασία παιδιού, στο “Μητέρα”, στις Παιδοπόλεις και στο Αναρρωτήριο Πεντέλης του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Αττικής και ζητά την ικανοποίηση των αιτημάτων τους.

Αθήνα 04/08/2022

Οι καταθέτοντες βουλευτές

Κοινοποίηση: Εισαγγελία Ανηλίκων
Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κα Δόμνα Μιχαηλίδου
Πρόεδρος και ΔΣ Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Αττικής
Πολιτικά Κόμματα, ΜΜΕ
ΠΟΕΔΗΝ- συνδικαλιστικές οργανώσεις

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κακοποιητική πολιτική της κυβέρνησης απέναντι στο παιδί χωρίς οικογένεια, το παιδί που ζούσε σε επικίνδυνο περιβάλλον

Καταγγέλλουμε ότι η κατάσταση είναι εκρηκτική και επικίνδυνη για τα παιδιά και για τους εργαζόμενους στην προστασία παιδιού, στο «Μητέρα», στις Παιδοπόλεις αλλά και στο Αναρρωτήριο Πεντέλης του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Αττικής. Είναι απελπιστικό να είμαστε τα μοναδικά πρόσωπα φροντίδας αυτών των παιδιών, να τα νοιαζόμαστε, να γνωρίζουμε τις ανάγκες τους, σωματικές και συναισθηματικές, να θέλουμε να τις καλύψουμε, εκείνα να περιμένουν από εμάς να το κάνουμε, και παρ' όλη την μέγιστη δυνατή προσπάθεια, να καταφέρνουμε υποτυπωδώς να ανταποκρινόμαστε σε αυτά που έχουν ανάγκη. Είναι αδύνατον, ενώ είναι σε κάθε βάρδια 2 βρεφοκόμοι – φροντιστές με 12 έως και 18 παιδιά, να καλυφθούν οι ανάγκες τους με αξιοπρέπεια αμφοτέρων και να τηρηθούν όλα τα μέτρα για την ασφαλή διαβίωσή τους.

Επίσης, πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη μας τα επιστημονικά δεδομένα που ορίζουν το τί χρειάζονται τα παιδιά για να μεγαλώσουν. Συγκεκριμένα, εκτός από την αγάπη και την ασφάλεια που πρέπει να νιώθουν, πρέπει να μπορούν να ζουν και σαν παιδιά. Αυτό σημαίνει να μπορούν να παίξουν και να αλληλεπιδράσουν. Να μπορούν να αγαπήσουν το φυσικό περιβάλλον που είναι τόσο όμορφο εκεί που μένουν. Όμως τα παιδιά του «ΜΗΤΕΡΑ», του Αναρρωτηρίου, δεν μπορούν ούτε να παίξουν έξω. Αρχικά, ο περιβάλλοντας χώρος είναι απαράδεκτος, αφρόντιστος, και χωρίς τα στοιχειώδη μέτρα πυρασφάλειας, ενώ ουσιαστικά είμαστε μέσα σε δάσος. Επιπλέον, πώς να παίξουν απολαμβάνοντας το φυσικό περιβάλλον, όταν η κάθε ομάδα σε έναν θάλαμο αποτελείται από βρεφάκια μέχρι παιδιά ηλικίας 6 χρονών; Ορισμένα από αυτά μπορεί να είναι άρρωστα, κι έτσι δεν μπορούν να βγουν έξω, ενώ άλλα πιθανόν να έχουν κάποια αναπηρία και να χρειάζονται ειδική στήριξη και φροντίδα. Αυτό σημαίνει ότι μία εργαζομένη θα πρέπει οπωσδήποτε να είναι μέσα στον θάλαμο. Αυτό για τα παιδιά, είναι ένα είδος κακοποίησης. Θεωρούμε ότι η κατάσταση είναι τόσο οξυμένη, που κινδυνεύει πλέον η ψυχοσωματική υγεία των παιδιών και πρέπει άμεσα να βρεθεί λύση στις αιτίες που δημιουργούν αυτήν την επικινδυνότητα.

Είναι πολύ σοβαρό αυτό που καταγγέλλουμε. Δεν μπορούμε τον 21^ο αιώνα να διακινδυνεύουμε τις ζωές των παιδιών ή την ψυχοσωματική τους ανάπτυξη, ειδικά όταν υποτίθεται πως βρίσκονται στις δημόσιες δομές για να προστατευτούν από άλλους

κινδύνους! Έχουμε να κάνουμε με ζωές και ψυχές παιδιών. Όλα αυτά κρίνεται ακόμη πιο αναγκαίο να αντιμετωπιστούν, αν αναλογιστούμε πως έχουμε να κάνουμε με παιδιά τραυματισμένα από την απώλεια των γονιών τους ή από το κακοποιητικό περιβάλλον που έζησαν στην οικογένεια τους.

Τα πράγματα τώρα το καλοκαίρι παίρνουν ακόμα πιο επικίνδυνες διαστάσεις, μιας και από τη μία πλευρά πρέπει οι εργαζόμενοι να πάρουν τις άδειές τους, ενώ από την άλλη, οι εργαζόμενοι που απομένουν καλούνται να καλύψουν αυξημένες ανάγκες, όπως για παράδειγμα τις νοσηλείες παιδιών στα νοσοκομεία. Γιατί και τα νοσοκομεία αδυνατούν να εξασφαλίσουν την ολοκληρωμένη νοσηλευτική φροντίδα, μιας και αυτά υποφέρουν από τις τραγικές ελλείψεις προσωπικού. Γι αυτό άλλωστε οι γονείς και συγγενείς νοσηλευόμενων παιδιών ξημεροβραδιάζονται δίπλα τους. Ωστόσο, τα παιδιά του «ΜΗΤΕΡΑ» δεν έχουν ούτε γονείς ούτε συγγενείς, άρα, πρέπει να συνοδεύονται για όλο το διάστημα νοσηλείας τους, είτε από αποκλειστική, είτε από εργαζόμενο του «ΜΗΤΕΡΑ», ο οποίος θα λείπει από το τμήμα του. Να σημειώσουμε εδώ, πως επειδή οι αποκλειστικές πληρώνονται μετά από 5 και 6 μήνες, αρνούνται να αναλάβουν πλέον. Το τελευταίο διάστημα καλούνται οι εργαζόμενοι του Μητέρα να καλύψουν και τις 3 βάρδιες νοσηλείας παιδιών στα νοσοκομεία και αύριο μπορεί να καλεστούν να καλύψουν ξεχωριστές βάρδιες για να καλυφθεί η καραντίνα παιδιών που κόλλησαν covid. Πράγμα που σημαίνει ότι θα αναγκαστούν να κάνουν διπλάβάρδια και τριπλόβάρδια. Την ίδια στιγμή, τους οφείλονται χιλιάδες ρεπό πράγμα που σημαίνει ότι εδώ και χρόνια το πενήνήμερο έχει καταργηθεί.

Δεν φέρουμε πλέον καμιά ευθύνη για ό,τι συμβεί. Η ασφάλεια όλων δεν είναι πλέον θέμα ικανοτήτων των εργαζομένων. Δεν επαρκούμε ούτε για τα ελάχιστα. Η ευθύνη για την όλη κατάσταση βαρύνει τη διοίκηση (ΚΚΠΠΑ), το υπουργείο, την κυβέρνηση, και όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις που με την πολιτική τους έφεραν τα πράγματα ως εδώ. Να αναλάβουν, λοιπόν, την ευθύνη τους και να δώσουν άμεσα λύση στα προβλήματα. Δεν είναι δυνατόν να επιτρέπουμε τα παιδιά που έχουν κακοποιηθεί ή παραμεληθεί από την οικογένειά τους, να κακοποιούνται και από το κράτος.

Οι δημόσιες δομές Προστασίας Παιδιού, Μητέρα, Αναρρωτήριο (0-6 ετών), Αγ. Ανδρέας (6-15 ετών), Αγ. Βαρβάρα (12-18 ετών), είναι πλέον αποδεκατισμένες από προσωπικό. Τα παιδιά που φιλοξενούνται σε αυτές τις δομές είναι παιδιά που προσέρχονται με εισαγγελική εντολή, παιδιά που στερούνται οικογενειακού περιβάλλοντος, ή ασφαλούς οικογενειακού περιβάλλοντος, όπως εκείνα που έχουν εγκαταλειφθεί, ή κακοποιηθεί από τις οικογένειές τους, παιδιά με γονείς τοξικοεξαρτημένους. Παιδιά, δηλαδή, που εξαιτίας των καταστάσεων που βιώνουν σε τόσο τρυφερή ηλικία, χρειάζονται ιδιαίτερη ψυχοκοινωνική στήριξη από κατάλληλη διεπιστημονική ομάδα και ασφαλείς συνθήκες διαβίωσης.

Ελάχιστοι είναι οι κοινωνικοί λειτουργοί, οι ψυχολόγοι, οι παιδίατροι, οι εργοθεραπευτές, οι λογοθεραπευτές, οι φυσικοθεραπευτές, οι νοσηλευτές οι βρεφοκόμοι και λοιπό προσωπικό, ενώ παιδοψυχίατρος δεν υπάρχει καθόλου στο Αναρρωτήριο και στο Μητέρα. Οι λιγοστοί παιδίατροι και παιδοψυχίατροι, είναι με μπλοκάκι.

Οι αντεργατικές, αντιπαιδαγωγικές ελαστικές σχέσεις απασχόλησης κυριαρχούν σε όλες τις δομές.

Επιπλέον επιβαρυντικοί παράγοντες, είναι οι ελαστικές μορφές εργασίας που κυριαρχούν σε όλες τις ειδικότητες. Μόνο το ¼ του προσωπικού είναι μόνιμο, και αυτό

σταδιακά μειώνεται λόγω συνταξιοδοτήσεων και μη αναπληρώσεων αυτών. Οι υπόλοιποι, είναι επικουρικό προσωπικό, με 7 και 8 χρόνια δουλειάς, δηλαδή με συνεχείς ανανεώσεις ορισμένου χρόνου συμβάσεων, με μπλοκάκι, με τίτλο κτήσης, το έκτακτο προσωπικό λόγω covid – 19 (μέσω ΕΣΠΑ), εργολαβικοί (φύλακες, καθαριστές, τραπεζοκόμοι), μέσω ΟΑΕΔ (που δεν κάνει νύχτες και αργίες). Να σημειώσουμε εδώ, πως πέρα από το προφανές πρόβλημα της ανασφάλειας και της ομηρίας των εργαζομένων που δημιουργείται από αυτές τις μορφές εργασίας, υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα πολύ σοβαρό. Είναι απολύτως αναγκαίο να δημιουργήσουν αυτά τα παιδιά σχέσεις ασφάλειας και εμπιστοσύνης προκειμένου να αναπτυχθούν σωματικά και ψυχικά. Αυτό είναι επιστημονικό δεδομένο που δεν μπορεί να αγνοείται! Οι συνεχείς εναλλαγές προσώπων φροντίδας των παιδιών, μόνο άγχος τους προκαλεί και επηρεάζει την εν γένει ανάπτυξή τους!

Για την αντιμετώπιση όλης αυτής της εκρηκτικής κατάστασης **ΖΗΤΑΜΕ:**

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Παπαδογιαννάκη Αναστασία (Τασούλα)

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Κωστοπούλου Σταυρούλα